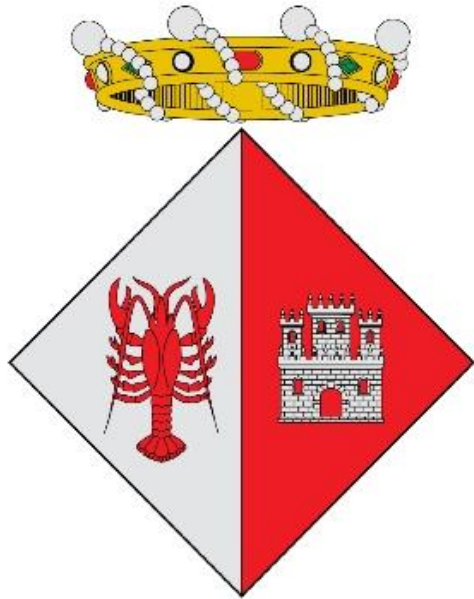

Llagostera 'sur mer'

La Generalitat imposa, després de 20 anys de polèmica, una llagosta de mar a l'escut oficial

ESPERANÇA PADILLA LLAGOSTERA

Avui en dia l'heràldica és un afer d'interès relatiu, però la qüestió dels escuts oficials posa a vegades els municipis en situacions curioses, per no dir galdoses. Llagostera ha passat una llarga gestació -més de 20 anys de debat- fins que l'emblema oficial de la vila ha vist la llum. Es va aprovar al ple d'ahir al vespre i si bé és històricament impecable, i ningú ha fet al·legacions respecte a això, agradar del tot no és que agradi. Com a mínim això és el que s'escolta al peu de les barres dels bars. La presència d'una llagosta marina en l'estendard d'un poble a deu quilòmetres de la costa sembla més un acudit que un símbol oficial.

"Canet d'Adri té una graella de coure carn a l'escut i altres pobles hi tenen un cap de porc", excusa l'alcalde, Fermí Santamaria (CiU). De fet ell hi té poc a dir; la pensada és dels especialistes en heràldica de la Generalitat. El 1986, la Direcció General d'Administració Local tramet a l'Ajuntament de Llagostera una proposta per tal de procedir a la tramitació i l'oficialització d'un escut. La proposta, feta per l'heraldista Armand de Fluvià, assessor de la Direcció General, tenia en compte un escut caironat d'argent amb una llagosta de mar. Per timbre, una corona de baró. I és que ja al segle

XVIII hi ha documentat un blasó amb aquest crustaci, de manera que el rigor històric estava garantit. La manca de relació lògica, més enllà de les ressonàncies del nom del municipi, és un detall sense importància i a més a més el motiu concordava amb la tradició heràldica catalana, resa l'informe municipal sobre l'escut.

L'Ajuntament va dir que ni parlar-ne, de la llagosta, i va demanar més idees i més coherents. El 1988 la Direcció va trametre una nova proposta, també de la mà d'Armand de Fluvià, que preveia la incorporació d'un castell que compartia protagonisme amb el polèmic crustaci. El ple va aprovar l'escut, idèntic al que es va adoptar ahir, però la tramitació no es va concloure i el setembre de 2005 la Direcció comunicava la caducitat de l'expedient.

Durant aquests anys Llagostera ha anat fent amb un logotip que reproduïa la silueta de l'església. I malgrat la sol·licitud i que el rei Jaume I li va concedir privilegis de vila, a la proposta final no s'han pogut incloure les quatre barres ni una corona més règia que la que pertoca a la baronia de Llagostera. El cas és que per no tenir escut el municipi mancava també de bandera, i fa uns mesos el govern va decidir que s'hi havia de posar fil a l'agulla. Així és que Llagostera té "un blasonament tradicional i adequat" malgrat el compromís del castell, més relacionat amb la por de fer el ridícul que no pas amb el rigor històric, reflexiona en el seu bloc el doctor en Història Borja Vilallonga. "No podem fer altra cosa que defensar el blasonament històric i tradicional de la vila de Llagostera, encara que ens converteixi en la riota de Catalunya", rebla el doctor.